

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4038/2021
10.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Анђелко Лежајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде и државне управе, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2643/20 од 21.09.2020. године, на седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2643/20 од 21.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2643/20 од 21.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6074/18 од 24.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе тужену да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде слободе и права личности неоснованим лишењем слободе, исплати износ од 570.000,00 динара, са законском затезном каматом од 24.12.2019. године, као дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе тужену да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 23.053,63 динара са законском затезном каматом од 20.08.2014. године па до исплате на име изгубљене добити, износ од 172.088,88 динара са законском затезном каматом од 20.08.2014. године па до исплате на име изгубљене зараде, износ од 70.089,74 динара са законском затезном каматом од 24.10.2016. године до исплате на име пореза и доприноса Фонду ПИО Републике Српске, износ од 64.017,00 динара са законском затезном каматом од 20.08.2014. године до исплате на име изгубљених дневница и износ од 3.660,00 динара са законском затезном каматом од 20.08.2014. године до исплате на име трошкова превоза. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 46.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2643/20 од 21.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на различите одлуке о истом чињенично-правном основу, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 20.08.2014. године, вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде означена у тужби је 902.909,17 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

ВГ